

»Bog me je stvorio, da me osudi!« (86, 187, 3, sve skupa prilično neuvjerljivo i načinom izgleda kao izmotavanje); »Moždani izlučuju misao!« (123, u objeaciji se veli da moždani prema Vogtu izlučuju misao, a u odgovoru se neprestano odvrća, da je netočno, da izlučuju dušu;... Bilo bi još toga, na što bi valjalo upozoriti, ali ne ćemo duljiti. Jezik je obćenito dobar i liep, osim nekih pišćevih zasebnosti, vjerojatno provincializama: »Bog... ne može biti, a da se ne misli za svijet« (izraz, koji se često opetuje!); »Tko sve vjeruje, biva sumnjiv, da je budala« i t. d. Literatura je uglavnom strana, i velika je šteta, što su od domaćih, bilo kraćih, bilo duljih stvari, navedena tek nekoliko vrlo malobrojna djela. To bi u sliedećem izdanju trebalo svakako popuniti. Abstrahirajući od ovih nedostataka, knjiga će koristno poslužiti onima, kojima je namijenjena. Iza nje će sliediti, kako pisac u Predgovoru obećava, još dva daljnja svezka.

Dr. Đ. Gračanin

Raoul Plus D. I.: Život s Bogom. Preveo Stjepan Bäuerlein, Zagreb. Izdanje »Vrelo života« za 1942. knjiga deveta, str. 151. male osmine. Ciena 50.— Kuna; uvezano u celo platno 90.— Kuna.

Prvo Plusovo djelo, koje se pojavilo na hrvatskom jeziku — »Moja svagdanja molitva« — svrnulo je na sebe veliku pažnju. Posebno među svećenstvom, kome je bilo namijenjeno. Živi i praktični Plusov način, kratkoća i incizivnost njegovih rečenica i primjera imali su u sebi sve, što je trebalo, da ga naša publika zavoli. Ovo novo, kraće, Plusovo djelo, namijenjeno i laicima i svećenicima, ima iste odlike, mada je pisano sasvim drugim načinom. To su kratke, prividno nabacane, a ipak misaono svrstane misli o Božjoj prisutnosti u nama. Bog živi u nama, veli se u predgovoru i njega ne smijemo mimoilaziti, »jer ako mimo njega prođemo, mimoišli smo sami sebe — ali zauviek«. Da nas nauči živjeti i saživljati se s tom kapitalnom činjenicom našeg života, pisac nam pruža kratke, snažne misli. Upravo onakve, kakve odgovaraju potrebama današnjeg raztrganog i nemirnog vremena. Jedna je misao dovoljna, da čovjek od nje čitav dan živi. Prievod je, kako je to u ovakvoj vrsti književnosti shvatljivo, tu i tamo slobodniji. Ali jezik je izvrstan. Papir također.

Raoul Plus D. I.: Pred životom. Preveo Josip Vincens, Zagreb. Treće izvanredno izdanje »Vrela života« za 1943.—1944. str. 186, male osmine. Ciena 120.— Kuna, uvezano u poluplatno 180.— Kuna.

Ovaj se svezak, — namijenjen pretežno mužkoj omladini — (s podnaslovom »Mladić pred životom«), oblikom sasvim približuje svećeničkim razmatranjima »Moja svagdanja molitva«. Sav u primjerima i odabranim mislima, njegovih 117 kratkih poglavlja sačinjava građu za isto toliko zgodnih razmatranja ili propovjedi. Građivo je svrstano pod sedam glavnih odsjeka: I. Veličina krštenja, II. Snaga duše, III. Potrebne kreposti, IV. Staležke dužnosti, V. Apostolat, VI. Moja budućnost, VII. Svetkovine i pobožnosti. Ovi obći naslovi ne vele dakako ništa u poredbi s naslovima pojedinih poglavlja odnosno točaka i njihovim sadržajem, na kog nam se ovdje nije moguće podrobnije osyrtati. To je nešto poput Tothova Karaktera, ali je neposrednije usmjereno praktičnom provođenju u životu. Naša mladež, a i odrasli dobivaju s ovom knjigom djelo neprocjenjive vrijednosti.

S. P.

Dr. Dragutin Nežić, Duc in altum! Svećenička razmišljanja. Požega, 1942. str. 157, in 8°. Ciena 80.— Kuna.

Pisac nam u ovoj knjizi daje niz svojih nagovora, što ih je nekoć — od 1939. do 1941. — održao kao duhovnik u Zavodu sv. Jeronima u Rimu. Tamo su oni nastali, pa nose na sebi i trag mira Vječnoga Grada. Bez fraziranja, bez kakve osobite težnje za davanjem nečega novoga, auctor u dva glavna odsjeka — Ciljevi i putovi i Život i ra-